

IHGO bezinningsdag 24 februari 2008

Hieronder volgt een beknopt verslag van de lezing van Mgr. Van den Hende tijdens de bezinningsdag van het IHGO op 24 februari 2008.

Het thema van deze dag was *'Begin bij het gezin, de overdracht van het geloof in het gezin'*.

De kleine aantallen in onze kerk zijn wel eens ontmoedigend, zowel voor hen die gewijd zijn als voor de gezinnen in onze kerk. Het wijdingssacrament geeft aan hen die een gewijd ambt bekleden de kracht om te werken, om anderen te kunnen heiligen, om te kunnen leiden en om te verkondigen wie Jezus is. Zo is het wijdingssacrament onmisbaar. Ook het sacrament van het huwelijk is onmisbaar waar het gaat om geloof en geloofsopvoeding.

Het huwelijk is een verbond tussen man en vrouw, zoals God een verbond met ons gesloten heeft. Het huwelijk is anders dan elkaars bezit te zijn. Het gaat ook om het welzijn van de echtgenoten en het geluk om elkaar te vinden en te kennen. Naast de beide echtgenoten zijn er in het huwelijk ook vaak kinderen. De kerk is zich bewust van het vitale belang van het gezin waarbinnen de kinderen mogen opgroeien. Het gezinsleven hangt ook van God af. Het ja-woord wordt ten overstaan van God gegeven en is een verbond met elkaar en met God.

Al sinds de jaren '90 zijn er, op initiatief van paus Johannes Paulus II, driejaarlijkse wereldontmoetingen voor gezinnen. De laatste, in 2006 in Valencia, besprak de overdracht van het geloof in de familie. Het gaat hier over het belang van het geloof door te geven en het geloof op te wekken in kleine kinderen. In 2009 in Mexico zal het thema van de ontmoeting zijn: *'De familie als leraar van christelijke waarden'*.

In het pauselijk schrijven *Familiaris Consortio* van Paus Johannes Paulus II, worden drie taken voor het gezin met name genoemd:

1. Het geloof met de kinderen delen (evangeliseren van kinderen). Het gaat hier over delen, doorgeven en overdragen. Op de eerste plaats kan dit gebeuren door het lezen van de Bijbel – het woord van God door mensen geschreven. De Bijbel is onvervangbaar en het zou goed zijn de Bijbel in ons gezin een plek te geven. Ook voor de kinderen is het een bijzonder boek. Op de tweede plaats kan dit geschieden door de sacramenten een plaats in het gezin te geven: H. Doopsel, H. Vormsel – het begin van de lange band met Gods Geest -, de Eucharistie en Biecht – het sacrament waarin we Jezus zelf aan het woord laten over onze fouten.
2. De gemeenschap van de familie met God. Deze gemeenschap betekent dat men een dialoog met God moet aangaan. Dit kan met name in het gebed met God. Het gebed is een vertrouwvolle manier om met God te praten. In deze liturgie is de gezamenlijkheid belangrijk, niet alleen die van je eigen zorgen, maar daarin kun je ook de intenties van anderen tot je eigen intentie maken.
3. De familie als gemeenschap in dienst van de mens. Deze gemeenschap is bedoeld om in dienst van elkaar (de gehuwden) en van de kinderen te staan. We kunnen het geloof overdragen als leden van de familie en dit kan ook van kind naar ouder zijn.

In onze tijd staat het huwelijk onder druk. Mensen wonen samen zonder elkaar trouw te beloven of voeden kinderen op zonder gezin. De wereldontmoeting in Valencia roept gehuwden dan ook op tot permanente vorming. Het ja-woord is het begin van een nieuw leven als gehuwden dat permanent gevormd en gevoed moet worden. Dat betekent een aantal dingen:

- A. Steeds weer bij de Heer opnieuw durven beginnen. Hij nam het initiatief maar geeft ook de hulp en de kracht om het ja-woord te volbrengen.
- B. Steeds over God blijven spreken (geloofsgesprek). In ons huwelijk moet het geloofsgesprek tussen elkaar en naar de kinderen gaande gehouden worden. In Deuteronomium 6, 4-7 staat geschreven: "Luister, Israël, de Heer is onze God, de Heer alleen! Gij moet de Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten. De geboden die ik u heden voorschrijf moet ge in uw hart prenten. Ge moet er met uw kinderen telkens opnieuw over spreken, wanneer ge thuis zijt en onderweg, als ge slapen gaat en opstaat".

Je moet daarbij ook op lastige vragen van kinderen terug kunnen komen, het is niet verkeerd om niet alles te weten maar je moet het geloofsgesprek gaande houden. Vertrouw er op dat God je daarbij helpen zal.

- C. De wekelijkse kerkgang is ook belangrijk hoewel die niet altijd makkelijk is in onze soms grijze kerken. Realiseer je dat door samen eucharistie te vieren je niet alleen jezelf voedt. In het samenzijn rondom Jezus ben je samen met de kerkgemeenschap en ontmoet je ook de ander. Naast dat jezelf kan voeden, is het goed om te beseffen dat je ook iets te geven hebt. Tijdens de offerande mag je jezelf bij God brengen, met al je goede en slechte kanten en al je blijdschap en ook al je zorgen.
- D. Naast de tijd om samen te bidden is het tijd nemen voor elkaar heel belangrijk. Het is je eerste roeping dat je elkaar als gehuwden nabij bent en elkaar daadwerkelijk ontmoet (algehele levensgemeenschap).

Het gezin vormt volgens *Familiaris Consortio* ook de huiskerk, de *ecclesia domestica*. Het gezin is de kleine kring waar het geloof wordt beleefd en die open staat voor anderen. De huiskerk is ook verbonden met andere (huis)gezinnen waarbij je ook probeert naar elkaar te luisteren. De huiskerk kan ook een plek zijn om een priester te midden van je gezin te ontvangen. De priesters hebben de steun en de betrokkenheid van de gezinnen zeker nodig.

De kinderen nodig je uit op de weg van het geloof, je kunt het niet opleggen. Het Doopsel en het Vormsel zijn nog geen garantie dat iemand 50 jaar later nog zal geloven. Je kunt nooit voor je kinderen de geloofsvraag ("geloof je in God?") beantwoorden. Uiteindelijk moet ieder mens zelf "ja" willen zeggen. Je moet dus je kinderen in vrijheid kunnen laten gaan. Wel moet je hen voorgaan op de weg van het geloof en getuigenis geven door het voor te leven. Je kunt voor je kinderen en met hen bidden.

- E. Het is van belang om onder woorden te kunnen brengen wat niet goed gaat, heel bijzonder in het sacrament van de biecht vergeving ontvangen van God. Elkaar, als mensen, vergeven is hierbij ook belangrijk.

Het huwelijk en het daaruit voortvloeiende gezin is de plek bij uitstek om het geloof te beleven en over te dragen.

Begin bij het gezin betekent dus *Word weer een biddend gezin*. Een gezin dat uit het geloof leeft. Een gezin waarin de ouders de eerste katecheten zijn, en waar de Geest van God, die de liefde is, kan worden beleefd.